

บทที่ 6

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

จากการศึกษาถึงที่มาหรือองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในชั้นพิจารณาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) สรุปได้ว่า สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และเพื่อให้เหมาะสมกับการที่มาจาก การเลือกตั้ง จึงปรับเปลี่ยนให้วุฒิสภามีอำนาจเพิ่มมากขึ้น โดยที่กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภามีอำนาจถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งและเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรตรวจสอบหรือองค์กรอิสระต่างๆ ซึ่งในชั้นแรก กำหนดให้อำนาจหน้าที่ทั้งสองประการนี้เป็นของ “รัฐสภา” จะเห็นได้ว่าเป็นการกำหนดที่ขาดหลักการและเหตุผลที่เหมาะสม ในทางที่ถูกต้องน่าจะพิจารณาในส่วนของอำนาจหน้าที่เป็นหลักว่าอำนาจถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง หรืออำนาจในการเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งต่างๆ นี้ ควรจะกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของใคร มีที่มาอย่างไร และมีคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่สำคัญอย่างไร ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า

1.1 รัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนดที่มาและองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา โดยปราศจากหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง ทำให้เกิดความไม่เหมาะสมสอดคล้องกัน ส่งผลให้การแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภาไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ แทนที่จะพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่เป็นหลักแล้วพยายามกำหนดโครงสร้างองค์กรที่จะมาใช้อำนาจหน้าที่ดังกล่าว ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยที่ให้ความสำคัญกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งนั้นๆ ในทางตรงกันข้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 นั้น พิจารณาที่มาและองค์ประกอบของวุฒิสภาก่อน เมื่อได้ข้อยุติหรือมีมติให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนแล้ว จึงพิจารณาเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้กับสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้สมศักดิ์ศรีที่มาจาก การเลือกตั้ง

จากการศึกษาถึงที่มาและองค์ประกอบของวุฒิสภาชุดแรกที่เกิดจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ปรากฏว่ามีปัญหาเกิดขึ้นมากมายทั้งที่เป็นปัญหาจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย และเป็นปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงานขององค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมหรือดำเนินการจัดการเลือกตั้ง คือ คณะกรรมการการเลือกตั้ง รวมทั้งบุคคลหรือ องค์กรอื่นๆ ที่

เข้ามาช่วยคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วย ซึ่งปัญหาทั้งสองประการหลักนี้ ทำให้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา ไม่ "ปลอดการเมือง" หรือไม่ใช่นิสระหรือเป็นกลางอย่างแท้จริง ปัญหาทั้ง 2 ประการดังกล่าวคือ

1.2 คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภา ไม่สามารถทำให้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา "ปลอดการเมือง" เป็นอิสระหรือเป็นกลางอย่างแท้จริง

เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภา มีปัญหาเกิดขึ้น 2 ประการหลัก ดังนี้

1.2.1 ปลอดการเมือง

แม้ว่ารัฐธรรมนูญและกฎหมายจะกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาปลอดจากการเมือง แต่ในทางความเป็นจริงนั้นสมาชิกวุฒิสภามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองหรือนักการเมือง ซึ่งได้มีการสำรวจและสรุปผลว่ามีสมาชิกวุฒิสภาที่มีสายสัมพันธ์กับพรรคการเมืองแต่ละพรรคจำนวนเท่าใด ดังที่ได้กล่าวรายละเอียดมาแล้วในบทที่ 3 ซึ่งแม้ว่าเป็นการสำรวจก่อนที่จะประกาศรับรองผลการเลือกตั้งก็ตาม สถิติดังกล่าวคงจะไม่คลาดเคลื่อนไปมากนัก และสามารถสรุปได้ว่าสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภาชุดแรกที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับฝ่ายการเมือง ซึ่งแม้ว่าจะไม่สามารถจำแนกแยกแยะได้ว่าส่วนใหญ่สมาชิกวุฒิสภาเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองหรือนักการเมืองฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านก็ตาม แต่เมื่อเข้าไปเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับฝ่ายการเมืองแล้ว ก็จะมีผลกระทบต่อการแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยการพิจารณา ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง และการพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรตรวจสอบหรือองค์กรอิสระต่างๆ ก็จะไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สมดังเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

1.2.2 เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

สำหรับประเด็น "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาว่าบุคคลใด "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ" ไว้ 4 ประการ และมีประกาศกำหนดว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาซึ่งดำรงตำแหน่งใดบ้างที่เข้าข่ายเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ทำให้เกิดประเด็นโต้แย้งขึ้นสู่ศาลแพ่งและศาลรัฐธรรมนูญนั้น และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.2541 จึงย่อมมีอำนาจวินิจฉัยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่าตำแหน่งใดบ้างที่เป็นหรือไม่เป็น "เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ"

1.3 หลักเกณฑ์ วิธีการในการการแนะนำตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาไม่เหมาะสม ทำให้ได้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภาที่ไม่ “ปลอดการเมือง” เป็นอิสระหรือเป็นกลางอย่างแท้จริง

จากการที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และกำหนดห้ามทำการหาเสียง ให้ทำได้เพียงการแนะนำตัวได้ตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น โดยมีเจตนารมณ์ที่ต้องการให้สมาชิกวุฒิสภา “ปลอดการเมือง” กล่าวคือไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับฝ่ายการเมืองในทุกๆ ด้าน และไม่ต้องการให้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภามีลักษณะเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาผู้แทนราษฎร ทั้งในด้านที่มาและอำนาจหน้าที่ แต่ในทางความเป็นจริงนั้น มีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับการแนะนำตัวนี้ 3 ประการ คือ

- (1) กำหนดให้แนะนำตัวได้จำกัดเกินไป
- (2) มีความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้สมัครที่มีอาชีพเป็นพิธีกรรายการวิทยุหรือโทรทัศน์กับผู้สมัครทั่วไป
- (3) ไม่มีการกำหนดค่าใช้จ่ายในการแนะนำตัว

ปัญหาจากการแนะนำตัวทั้งสามประการดังกล่าวข้างต้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาไม่สามารถได้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภาที่ “ปลอดการเมือง” มีความเป็นอิสระและเป็นกลางอย่างแท้จริง เนื่องจากการแนะนำตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นกลไกที่สำคัญยิ่ง ที่มีผลต่อการได้รับการเลือกตั้ง เมื่อกลไกนี้ไม่สามารถใช้การได้ ก็ทำให้การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญด้วย

ปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการแนะนำตัวดังกล่าวข้างต้น มีผลทำให้สถานะและการแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา ไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สมดังเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภาไม่ “ปลอดการเมือง” ไม่เป็นอิสระหรือเป็นกลางอย่างแท้จริงนั่นเอง

1.4 สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา ไม่อยู่ในสถานะที่ “ปลอดการเมือง” ไม่เป็นอิสระหรือเป็นกลางอย่างแท้จริง ส่งผลให้ไม่สามารถแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้วุฒิสภามีอำนาจควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการพิจารณาถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง และพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรตรวจสอบหรือองค์กรอิสระต่างๆ นั้น ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่าสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา มีความเป็นอิสระ เป็นกลาง และ “ปลอดการเมือง” โดยที่รัฐธรรมนูญกำหนดมาตรการต่างๆ ไว้หลายประการ เพื่อให้

เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งหากพิจารณาในประเด็นเดียวกันนี้กับวุฒิสภาต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น มิได้กำหนดห้ามสมาชิกสภาขุนนาง หรือสมาชิกวุฒิสภา แล้วแต่กรณี สังกัดพรรคการเมือง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือไม่ห้ามสมาชิกสภาขุนนาง หรือสมาชิกวุฒิสภาเกี่ยวข้องกับฝ่ายการเมือง คือพรรคการเมือง หรือนักการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่นนั้น กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นอำนาจทางการเมืองด้วย

จากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ปรากฏว่า การที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงนั้น เป็นปัจจัยหรือสาเหตุหลักที่ทำให้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภาไม่ “ปลอดการเมือง” ไม่เป็นอิสระและไม่เป็นกลางอย่างแท้จริง ทำให้ไม่สามารถแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ได้ตามเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญและกฎหมาย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ไม่เป็นไปตามความมุ่งหวังที่ให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง และห้ามสังกัดพรรคการเมือง อีกทั้งกำหนดมาตรการต่างๆ มากมาย โดยมุ่งหวังให้ปลอดการเมือง แต่ในทางความเป็นจริงไม่เป็นเช่นนั้น กลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภามีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับฝ่ายการเมือง คือพรรคการเมืองหรือนักการเมือง แม้ว่าจะไม่สามารถจำแนกแยกแยะได้ว่าเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองหรือนักการเมืองฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านก็ตาม ก็มีผลต่อการแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการพิจารณาถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง และพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรตรวจสอบหรือองค์กรอิสระต่างๆ

ดังนั้น ความมุ่งหวังที่จะให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งปลอดการเมือง และให้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการพิจารณาถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง และพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งต่างๆ จึงเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันในตัวเอง และไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้จริงในทางปฏิบัติ เนื่องจากมีความผิดพลาดมาตั้งแต่การกำหนดที่มาและองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาที่ไม่สอดคล้องและเหมาะสมนั่นเอง ฉะนั้น จึงไม่ควรให้อำนาจทั้งสองประการดังกล่าวข้างต้นนี้อยู่กับวุฒิสภาอีกต่อไป หรือหากจะให้คงเป็นอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาต่อไป ก็ควรมีการปรับเปลี่ยนที่มาของวุฒิสภาให้มีความเหมาะสมต่อการใช้อำนาจหน้าที่ดังกล่าว

กล่าวโดยสรุป วุฒิสภามีลักษณะไม่แตกต่างจากสภาผู้แทนราษฎรทั้งในด้านที่มาหรือองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ กล่าวคือ มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนเช่นเดียวกัน และแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ในลักษณะเช่นเดียวกัน คือไม่มีการควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผลหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือวุฒิสภาเป็นเหมือนกับเงา (Duplicate) ของสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญกำหนดที่มาและองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไม่เหมาะสมสอดคล้องกันนั่นเอง

2. ข้อเสนอแนะ

จากบทสรุปดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการกำหนดที่มาและองค์ประกอบของวุฒิสภาไม่เป็นไปตามหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องเหมาะสม ทำให้มีผลต่อการแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา กล่าวคือ การที่กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ทำให้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภาไม่ “ปลอดการเมือง” ไม่เป็นอิสระหรือเป็นกลางอย่างแท้จริง ซึ่งมีผลทำให้ไม่สามารถแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้

ดังนั้น จึงได้เสนอแนะแนวทางให้เลือกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งไว้ดังนี้

2.1 แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในส่วนของที่มาจากและองค์ประกอบของสมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสภา ให้ “ปลอดการเมือง” เป็นอิสระหรือเป็นกลางอย่างแท้จริง และให้คงอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไว้เช่นเดิม โดยที่เห็นควรกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งทางอ้อม ดังนี้

2.1.1 คณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดสอนคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ทุกแห่ง ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนองค์การเอกชน ทำหน้าที่สรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ

ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญต้องกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภาไว้ให้มีลักษณะเป็น “สภาผู้ทรงคุณวุฒิ” มีความเป็นอิสระ เป็นกลาง และปลอดจากการเมือง ซึ่งกระทำได้โดยกำหนดกลไกหรือมาตรการต่าง ๆ เช่น

- ห้ามเป็นสมาชิก หรือดำรงตำแหน่งใด ๆ หรือร่วมดำเนินการใด ๆ กับพรรคการเมืองหรือนักการเมือง ทั้งในด้านนิตินัยและพฤตินัย
- ห้ามเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหากเคยเป็นต้องลาออกมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี
- ห้ามดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือข้าราชการการเมืองอื่น ๆ หากพ้นจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภายังไม่ครบ 5 ปี
- ให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาได้เพียงวาระเดียว

นอกจากนี้ ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา หรือตรากฎหมายว่าด้วยการพิจารณาถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งของวุฒิสภา เพื่อกำหนดห้ามสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลผู้ถูกกล่าวหาไม่ว่าในทางใดๆ เข้าร่วมในการพิจารณาถอดถอนผู้ถูกกล่าวหารายนั้นๆ โดยเด็ดขาด

2.1.2 คณะกรรมการสรรหา จัดทำบัญชีรายชื่อเสนอให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกบุคคลตามบัญชีรายชื่อดังกล่าว โดยที่กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้ว่าให้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปทำหน้าที่เลือกบุคคลที่ได้รับการสรรหาและคัดเลือกจากคณะกรรมการสรรหา ให้ได้ “สภาผู้ทรงคุณวุฒิ” อย่างแท้จริงนั่นเอง

2.2 แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ให้เป็น “ระบบสภาเดียว” (Unicameralism) คือสภาผู้แทนราษฎร โดยให้ยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วยวุฒิสภาและคำว่าวุฒิสภา ทั้งนี้ เนื่องจากวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ไม่สามารถแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ได้ตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของรัฐธรรมนูญ วุฒิสภามีลักษณะไม่แตกต่างไปจากสภาผู้แทนราษฎรทั้งในด้านที่มาและบทบาทอำนาจหน้าที่ เป็นเหมือนกับเงา (Duplicate) ของสภาผู้แทนราษฎร อีกทั้งการมีวุฒิสภานั้นเป็นการทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณทั้งงบประมาณในการจัดการเลือกตั้ง และงบประมาณที่จ่ายเป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนต่างๆ ให้กับสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งโดยสรุปแล้วการกำหนดให้มีวุฒิสภานั้นมีผลเสียมากกว่าผลดีหรือประโยชน์ที่จะได้รับ ดังนั้น จึงเห็นควรให้ยกเลิกวุฒิสภาเสีย และให้รัฐสภาของประเทศไทยเป็นระบบสภาเดียว (Unicameralism) ที่มีเพียงสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น

ในส่วนของอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ในการควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการพิจารณาถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง และพิจารณาเลือก แต่งตั้งให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรตรวจสอบหรือองค์กรอิสระต่างๆ นั้น เห็นควรกำหนดให้จัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมาทำหน้าที่ดังกล่าวเป็นการเฉพาะในลักษณะเช่นเดียวกับองค์กรตรวจสอบต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งในส่วนของโครงสร้าง ที่มาและองค์ประกอบขององค์กร และอำนาจหน้าที่ขององค์กรนี้ ควรมีการศึกษาวิจัยอย่างลึกซึ้ง เพื่อหาแนวทางการจัดตั้งองค์กรดังกล่าวให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด